

oner det var, det ærede Medlem sparede Kommunerne for; det var 4 Millioner. Men det ærede Medlem roste sig i 1918 meget stærkt af, at den Dyrtidslov, der da blev gennemført, rummede et virkeligt Beløb af 13 Mill. Kr. mere end Ministerens Forslag, og ikke alene rummede den disse 13 Millioner mere, men den rummede 17 Millioner mere for Statskassen, idet Kommunerne var sparet for 4 Millioner. Altsaa virkede det ærede Medlem den Gang for at forøge Statskassens Udgifter i væsentlig Grad. Det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra. Naar jeg tænker paa den Stilling, som det ærede Medlem indtog sammen med Ordføreren for Ernæringslovforslaget (Jørgen Jensen), som vi havde til Behandling i Gaar og i Forgaars, kan jeg ikke frigøre mig for den Opfattelse, at nu, da de tvende Forslag her angaaende Dyrtidsforholdene, Ernæringsforholdene o. s. v. er formede paa den Maade, som de er, fra Ministerens Side, saa gælder det om at faa noget taget fra det ene og lagt over paa det andet Lovforslag. Havde de været formede paa en anden Maade fra Ministerens Side, havde man foretaget den modsatte Bevægelse. Naar man sammenligner den Stilling, det ærede Medlem indtager nu, med det ærede Medlems Stilling i 1918, kan jeg i hvert Fald ikke frigøre mig fra denne Opfattelse. Jeg skal ikke yderligere udtale mig om Forslagets Enkeltheder, men paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtigst mulig Fremme.

Frøkjær: Dette Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger hører egentlig sammen med det Lovforslag, vi behandlede i Gaar, men der er alligevel Forskel paa disse to Lovforslag, idet det ene kun omhandler Statens Dyrtidsforanstaltninger og det andet de kommunale. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det er rigtigt af Indenrigsministeren at forelægge de to Lovforslag hver for sig, saaledes at Kommunerne kan se, hvad de har at rette sig efter, og ikke blander de kommunale Dyrtidsforanstaltninger sammen med Statens Dyrtidsforanstaltninger. Jeg kunde have ønsket, at Lovforslagene var blevet behandlet i to forskellige Udvalg, men skal dog ikke stille Forslag derom.

Det foreliggende Lovforslag gælder alt-

saa de kommunale Dyrtidsforanstaltninger, som skal hjælpe de vanskeligt stillede i Kommunerne. Nu vil jeg gerne slaa fast med det samme, at de Konservative altid har været villige til at hjælpe de vanskeligt stillede, og at det ikke er rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsminister vilde tillægge vort Parti, at vi ikke vil hjælpe de vanskeligt stillede, og det er heller ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) sagde, at vi straks meldte Pas, naar det økonomiske Tryk skulde lindres for Smaafolk her i Landet. Nej, det har vi altid været villige til at lindre, og det vil vi ogsaa vedblivende være. Vi erkender, at selv om der er sket store Lønforhøjelser, og selv om Krigen er forbi, findes der endnu mange vanskeligt stillede Mennesker her i Landet, og dem vil vi være med til at hjælpe. Derfor har vi ikke ret meget at indvende mod det foreliggende Lovforslag. Vi kunde ligesom Ordføreren for Socialdemokraterne i Gaar, det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), ønske, at der i Loven blev fastsat Grænser for, hvem der kan opnaa denne Hjælp. Vi mener ligesom han, at det er meget vanskeligt for Kommunerne at fastsætte en Grænse. Den ene fastsætter een, den anden en anden. Derfor ønsker vi, at der ligesom i Brændselsloven i Sommer maa blive fastsat saadanne Indtægtsgrænser.

Vi kunde ogsaa ønske, at noget af Statsudgifterne kunde lægges over paa Kommunerne. Nu sagde imidlertid den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jacob Christensen), at der i dette Lovforslag fandtes en meget stor Indskrænkning i Kommunernes Bevægelighed med Hensyn til Dyrtidsforanstaltninger. Det er rigtigt nok, men naar en Kommune som København f. Eks. har Raad til at yde sine Tjenestemænd 500 Kr. mere i aarlig Løn, end Statens Tjenestemænd faar, synes jeg ikke, man skal være alt for villig til at refundere de $\frac{2}{3}$ af de Dyrtidsforanstaltninger, som Københavns Kommune foretager. Jeg skal villig indrømme, at Statens Udgifter til dette Forslag er ikke store, men som andre ærede Ordførere har udtalt, er det jo et Afviklingsforslag. Hele det Beløb, som Statskassen kommer til at udrede, er 7 765 000 Kr.; det er selvfølgelig ikke mange Penge — selv om det er nær de 8 Millioner —, og det bliver